

[Finansministeren.]

Som sagt, statsministeren og jeg er helt enige på dette punkt, og det er også i overensstemmelse med socialdemokratiets årsmøde.

Jeg tror også, at det er nødvendigt, at jeg siger noget ganske kort om ligningslovens § 27 om skattelempelser for nyetablerede. Det har vist også længe før min tid været drøftet hvert år, når ligningsloven var til revision. Efter min opfattelse er de regler, vi fik gennemført sidste år, da vi rettede på det, nogenlunde i orden. Hvis jeg skulle bestemme noget helt personligt, skulle det nærmest gå i retning af, at man kom væk fra disse regler, og det var jo også tanken, da man i sin tid gennemførte de nye afskrivningsregler. Der er jo også tale om til gunst for landbruget at gennemføre f. eks. etableringslån og -hjælp, og i den forbindelse kunne man jo overveje, om man ikke kunne slippe af med disse regler, som giver skattemyndighederne rundt omkring alt for meget arbejde. Det er vel også nok noget af det, man kunne se på, hvis man ville begynde at luge lidt ud i skattefradragsjunglen, og jeg vil naturligvis gerne være med til i udvalget at se på disse forhold. Der er jo kommet et forslag fra landbo-kommissionen. Den er ganske vist stærkt delt på dette punkt, men jeg mener, det er et af de spørgsmål, vi med udbytte kan tage op og drøfte igennem i udvalget.

Jeg tror faktisk, jeg hermed har svaret på det meste. Resten kan vi jo så tage op i udvalget.

Johan Asmussen: Finansministeren rettede et par bemærkninger direkte til mig og undrede sig over det, jeg havde sagt i forbindelse med omtalen af ejerlejligheder og fastsættelsen af lejeværdien. Jeg tror, finansministeren lægger andet og mere i mine bemærkninger, end de indeholder.

Det, jeg gav udtryk for, er, at uanset hvordan reglerne for fastsættelse af lejeværdi er, må de efter min mening være de samme, hvad enten det drejer sig om en

almindelig enfamiliesbolig eller om en ejerlejlighed. Det er et meget kompliceret emne, og det er muligt, at man ved nærmere overvejelser og drøftelser kunne komme frem til, at der alligevel gør sig forskelligheder gældende. Jeg mener dog, at udgangspunktet må være, at det er de samme regler, der må gælde. Vi mener ikke, at det system, man har, er rigtigt, og lad mig gentage: vi finder, at overordentlig meget taler for — hvad bl. a. også professor Thøger Nielsen er gået ind for — at man simpelt hen fjerner lejeværdien som led i det, der skal belægges med indkomstskat. Vi mener, der er meget, der taler for, at systemet er forkert, og at man alvorligt burde overveje at komme ind på noget andet.

Der har jo i det sidste par år på hele det område været udfoldet overordentlig megen demagogi både til den ene og til den anden side; men jeg synes ikke, det er så forfærdelig mærkeligt, for jeg tror, det hænger sammen med, at forholdene for enfamilieshuse er særdeles forskellige i de forskellige egne af landet. Så vidt jeg ved, foreligger der nogle undersøgelser, og der kom vistnok en betænkning for nogle år tilbage om det. Ellers var der måske grund til at genopfriske sagen ved nyere undersøgelser, for jeg tror, forklaringen på mange af de uoverensstemmelser i opfattelsen på dette punkt, som vitterlig foreligger, er, at virkningen af systemet er så forskellig forskellige steder i landet.

Niels Westerby: Ja, det er den højtærede finansministers replik til mig om afskrivningsreglerne, som kalder mig frem. Jeg synes, finansministeren slår sig selv lidt for munden. Først siger finansministeren, at afskrivninger bør foretages ud fra driftsmæssige beregninger, men tidligere i sit indlæg sagde finansministeren, at afskrivningsreglerne skulle give erhvervslivet en lille stimulans. Men der kan jo ikke blive tale om, at der udelukkende skal foretages driftsmæssige overvejelser, og at der samtidig skal gives en lille stimulans. Vil man